

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

P6-15

Llarena desencalla la investidura

EL PUNT AVUI
Seguiu avui el ple d'investidura a partir de dos quarts de cinc

Jordi Turull, en una de les darreres entrevistes que va concedir a aquest diari, quan era portaveu del govern ■ JUANMA RAMOS

DETONANT • La decisió del jutge Llarena de citar per demà al Suprem els sis diputats investigats fa accelerar el ple d'investidura

PRESÓ • Forcadell, Turull, Rull, Romeva, Bassa i Rovira podrien ingressar divendres a la presó i ser inhabilitats de manera exprés

TORRENT • El president del Parlament s'hi ha avançat i va convocar anit el ple en què s'ha d'escollir Turull nou president

INCÒGNITA • Els vots de la CUP es podrien convertir ara en el principal escull de la sessió plenària de demà a la tarda

EDITORIAL

P3

A l'espera d'un ple sense ingerències

Avui Jordi Turull serà investit nou president de la Generalitat si així ho decideix la majoria independentista que des del 21-D hi ha al Parlament català. Després d'una jornada maratoniana i de tenses negociacions entre JxCat i ERC arran de la decisió del jutge Llarena de citar demà al Suprem els sis diputats investigats, el president Roger Torrent ha convocat el ple per aquesta tarda. Un ple convocat legalment i amb tota legitimitat que hauria de transcórrer sense incidències ni ingerències.

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Vicent Partal

Estellés

Dimarts de la setmana vinent farà vint-i-cinc anys de la mort del poeta Vicent Andrés Estellés. Estellés ho va significar tot per al País Valencià. En companyia de Manuel Sanchís Guarnier i Joan Fuster, Estellés va ser la veu que ens va retornar als valencians la raó de ser. El seu impressionant *Llibre de Meravelles* va ser la meua primera lectura en català i sóc, per tant, un dels molts qui li deu el que ha estat la meua vida a aquest fill del forner de Burjassot que arribaria a ser el millor poeta valencià des d'Ausiàs March.

Sobre la qualitat poètica d'Estellés no hi ha cap discussió possible. És cert que era un grafòman i que alguns textos menors són prescindibles. Però als seues llibres hi ha algunes de les pàgines més brillants, en registres a més ben diversos i diferents, de la poesia catalana del segle XX. No només de la poesia valenciana sinó de la poesia catalana

Vint-i-cinc anys després de la seua mort els seus versos són cançons, eslògans polítics, apareixen en cartells i pintades

completa, i per extensió de la poesia europea. El *Mural del País Valencià*, per exemple és una obra titànica que només té paral·lels en poetes com Neruda. Versos i més versos narrant el País Valencià de nord a sud amb una constància incansable i amb una mirada tan lliure com elaborada. Ningú no es queda indiferent llegint-lo.

Amb Estellés, però, passa a més una cosa sensacional, que és la seua pervivència. Vint-i-cinc anys després de la seua mort els seus versos són cançons, eslògans polítics, apareixen en cartells i pintades i es segueixen recitant a cau d'orella o al mig de les places i carrers. Els sopars Estellés s'han consolidat arreu dels Països Catalans com una nit d'homenatge que cada setembre rebrota. Els seus llibres es venen i es seguiran venent perquè segueixen sent essencials per a molta gent.

Vint-i-cinc anys després de la seua mort Estellés continua sent així una referència clau per a la nostra societat.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

La crema de Sant Josep

Dilluns va ser Sant Josep. No ho vam notar gaire perquè a Catalunya ha perdut, perquè li vam treure, el caràcter festiu que en altres llocs conserva i que aquí havia tingut molta força. Nadal, Sant Joan, Tots Sants... tenim una festa per a cada entrada d'una nova estació, menys per a la primavera, que és la que la gent que vol deixar enrere el fred i estrenar vestits nous en general més espera. Som sorprenents. Ens queda el consol de Pasqua, però hi ha anys que Pasqua cau molt tard. Sant Josep és el 19 de març. La primavera comença l'endemà. Una distracció de l'autor del santoral? Més aviat la confirmació que l'Església ha valorat sempre molt les vigílies. A València, la gran crema de les falles es produeix la nit del 19 al 20, vigília de l'equinocci.

A l'església que porta el nom del sant, que és on em van batejar i és per tant la meua parròquia segons l'administració eclesiàstica urbana, cada any s'organitza al voltant d'aquest dia una visita guiada de caràcter històric. Aquesta vegada m'hi vaig apuntar. El guia, el senyor Cumellas, ens diu que

“Per quina associació d'idees penso en els fets de l'octubre passat?”

l'any passat no ho va fer ningú. Aquest cop som una dotzena. Té un lapsus de memòria: “L'any que ve me'n recordaré.” A mi de vegades em fan observar que deu ser difícil escriure un article cada dia. Els responc: “Més difícil seria fer-ne un a l'any.” El senyor Cumellas ha d'esperar tot un any per millorar l'article expositiu de l'anterior. Però ho fa molt bé, ho té molt per la mà. Ens condueix a la cripta. No hi havia estat mai. Ni sabia que l'església de Sant Josep tingués cap espai constructiu inferior. Es veu que s'hi han comptabilitzat centenars de cadàvers enterats, corresponents als monjos que du-

rant uns segles, des del XVII i fins a la desamortització, van ocupar el convent contigu. L'església superior la coneix millor. No hi ha gaire imatgeria de valor per veure. A principis de la Guerra Civil, va ser cremada. Poc, amb moderació. Al cap d'uns mesos l'alcalde, de filiació anarquista, va planejar una destrucció metòdica que va durar quinze dies i que va anar a càrrec de la brigada municipal. Van indultar uns angelets de marbre. Els van tallar les ales i els van destinar a la font ornamental d'un jardí públic. La gent de Mataró sensible a la religió, a l'art o a la història, amb quin dolor devia viure l'acció calculada i pertinax que observava amb impotència? Per quina associació mental penso en el mes d'octubre passat, quan cada dia ens duia la notícia que els nostres òrgans de govern anaven caient d'un en un i tants líders eren ficats a la presó? Els avis i els pares no em van parlar mai de la destrucció de l'església de Sant Josep. La “desmemòria” de la guerra. Nosaltres diem que els fets d'octubre “no els oblidarem mai”. Serà així? L'any que ve, nova visita, si Déu vol...

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Pepa Masó, Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Montse Oliva (delegada a Madrid), Jordi Molins (Disseny), Andreu Puig (Fotografia), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchell (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/mtystm>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

El tret per la culata

Si el jutge Llarena el que pretenia ahir citant per demà, divendres, al Suprem Forcadell, Turull, Rull, Romeva, Bassa i Rovira (per anunciar-los previsiblement que els tanca a la presó per presumpte un delict de sedició) era dinamitar el ple d'investidura, és evident que el tret li ha sortit per la culata. No només no ha dinamitat la convocatòria del ple que avui hauria de proclamar el nou president de la Generalitat, sinó que la va accelerar, i de quina manera! Llarena va aconseguir ahir en poques hores allò que les formacions independentistes feia setmanes i setmanes que intentaven, i que era posar-se d'acord. La resposta (la convocatòria del ple d'investidura de Jordi Turull per avui mateix) ha estat clara i contundent. I, aquest cop sí, l'independentisme ha plantat cara a les ingerències judicials refent de cap i de nou la seva estratègia, que en alguns moments havia pas-

“Llarena va aconseguir ahir en poques hores allò que les formacions independentistes feia setmanes que intentaven

sat per acatar les resolucions judicials. S'han acabat, sembla, els passos al costat. No és una decisió menor. Serà d'una transcendència que a hores d'ara (i menys a l'hora que escric aquest article) es fa difícil de calibrar. Perquè si avui Jordi Turull és investit president (ni em passa pel cap que ara això ho encalli la CUP), podria ser que

demà mateix ingressés a la presó. S'ho imaginem? A mi em fa l'efecte que ningú sap de veritat quines serien les conseqüències d'aquesta situació, ni el mateix Estat, que probablement està convençut que es pot permetre aquesta imatge. Segur, Mariano, que t'ho pots permetre? Ho dubto. I ho dubto sobretot perquè Turull (que no ens passi per alt la valentia d'acceptar la proposta, conscient com és ell sempre de les conseqüències dels seus gestos) haurà estat escollit democràticament, per un Parlament sorgit de les eleccions del 21-D, que són aquelles que Rajoy va convocar gràcies a un article 155 que ara amenaça de mantenir. De veritat, que volen Turull a la presó? Aquesta és la forma, Soraya, de “debilitar l'independentisme i fer fort el constitucionalisme”? Llarena, ahir, no va dinamitar la investidura. Demà, el que pot quedar dinamitat a Espanya és (definitivament) la democràcia.

De reüll

Pepa Masó

Posar la directa

Ves per on que serà un magistrat del Suprem, i no el Parlament, qui pot acabar triant el president de la Generalitat. No content amb impedir la investidura primer de Puigdemont i després de Jordi Sánchez, Llarena ha posat ara la directa per processar el tercer candidat, i evitar així que Jordi Turull pugui ocupar el Palau de la Generalitat. En agradi o no, ja té raó, en Rajoy, quan diu que hem subestimat l'Estat. I tant! Perquè de l'Estat el que s'esperava era una resposta democràtica, i el que ens hem trobat és un Estat en què la separació de

Llarena va fulminant un a un els candidats sorgits de les urnes

poders no és tal si del que es tracta és de defensar la seva intocable unitat. I si cal fer-ho transgredint la llei, o interpretant-la a mida, no passa res. Arribat a un punt i vista la seva incapacitat d'encarar el conflicte, Rajoy va deixar a mans dels tribunals posar fi al que anomena desafiament

independentista, i li estan fent la feina d'allò més bé. Així ell –i els seus ministres– poden passejar-se cofois pel Congrés reclamant un candidat “net” a la presidència de la Generalitat, mentre el magistrat Llarena va fulminant un a un –esperonat per la fiscalia i amb el suport inestimable del TC– els candidats elegits democràticament. Allò que no van aconseguir a les urnes ni fent política, ho volen aconseguir per la força de la llei, la repressió i, també, de la mentida. Aquest és l'Estat que hem subestimat i que no volem per a nosaltres.

Les cares de la notícia

CUNYAT DEL REI

Iñaki Urdangarin

Defensa de vergonya

L'advocat d'Iñaki Urdangarin ha demanat al Suprem l'absolució del seu client en considerar que ja ha estat condemnat per la societat i els mitjans de comunicació. Un argument de defensa lamentable tenint en compte la gravetat dels fets i la condemna de sis anys de presó.

LÍDER DEL PPC I REGIDOR A BADALONA

Xavier García-Albiol

Abstenció sorpresa

El regidor badaloní, com és habitual, no va assistir al ple en què es va autoritzar la Fundació Badalona Capital Europea del Bàsquet a atorgar una subvenció a la Penya. El PP, però, com el PSC, Cs i EUIA, es van abstenir en la votació, quan sí que la van avalar en la reunió del patronat de la fundació.

CANTANT

Halldor Mar

El 'Katalonski' interessa

Aprendre català interessa fora de Catalunya. És el que es vol mostrar a *Katalonski*, el programa presentat pel cantant islandès. En tretze capítols ens acostarà a persones d'arreu del món que per motius acadèmics, sentimentals o per curiositat han decidit conèixer la nostra llengua.

EDITORIAL

El Parlament referma la sobirania

La decisió del jutge del Tribunal Suprem Pablo Llarena de citar per aquest divendres els diputats en actiu que estan imputats pel seu tribunal va desencallar ahir, en poques hores, la fins ara dificultosa investidura del nou president de la Generalitat de Catalunya. Efectivament, la majoria independentista a la cambra catalana va reaccionar ahir amb contundència a una decisió del jutge que és totalment política –el magistrat només ha citat, per exemple, els investigats que són diputats i no pas els que ja van renunciar a l'acta, fet que hauria d'explicar– i que tenia com a principal objectiu interferir en el procés d'investidura del nou president, atorgant-se, per mitjà de l'acció judicial, competències que són exclusives de la cambra catalana i que es deriven, com prou bé sap el magistrat, del poder que li ha atorgat el poble de Catalunya mitjançant les eleccions.

En tot cas, la reacció dels grups d'ERC i de JxCat, que malgrat les dificultats d'entesa i les tensions de la tarda van decidir finalment tirar endavant el ple d'investidura –convocat finalment a la nit amb fermesa pel president Roger Torrent–, referma la sobirania del Parlament. Un poder que mai hauria de ser intervingut ni qüestionat per cap tribunal. Queda per aclarir ara la posició de la CUP, a qui la decisió judicial i la fermesa de contestar-la dels dos altres grups independentistes podrien forçar finalment a un canvi de criteri.

La possible investidura del ja candidat Jordi Turull, de qui cal lloar la valentia tenint en compte el seu delicat estatus processal, servirà segur per esvaïr la possibilitat de noves eleccions, una opció que a hores d'ara no desitjava gairebé cap formació política.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

A prop del judici
El TSJC desestima l'arxivament i manté el procés penal contra la presidenta del Parlament, Carme Forcadell, i tres membres de la mesa del Parlament.

10
anys

ETA torna
L'organització terrorista torna amb un cotxe bomba i ataca de nou la Guàrdia Civil. Atempta sense víctimes contra la caserna de Calahorra.

20
anys

Cau un comando
Els cinc membres detinguts del comando Andalusia serien els autors de l'atemptat contra el regidor del PP i la seva dona a Sevilla.

Full de ruta

Mercè Ribé

Persones humanes

La situació que es viu a Catalunya des de ja fa massa mesos és tan atípica i paradoxal que és fàcil perdre la perspectiva.

El panorama polític és complex i complicat; la pressió, forta; les negociacions, lentes i difícils; el dia a dia, intens, i qualsevol petit canvi de guió fa que tot muti fins al punt que hi ha moments que sembla oblidat d'on venim i cap a on anem.

En aquest context passa que anomenem els empresonats i els exiliats, i a vegades ho fem com si fossin figures d'un tauler d'escacs, especulant sobre jugades, moviments de fitxes i sacrifici de peces, si cal, per contrarestar girs inesperats i guanyar la partida a l'adversari. I mentre juguem i fem política perdem la perspectiva del context i ens oblidem que darrere aquests noms i cognoms hi ha persones humanes. Ahir el president del Parlament, Roger Torrent, feia pública la renúncia de Jordi Sánchez com a candidat a la presidència de la Generalitat i en el seu discurs n'honorava el gest, elogiant que Sánchez hagi primat les necessitats del país per sobre dels seus interessos en prendre aquesta decisió. El fet, però, és que Jordi Sánchez –com Jordi Cuixart, Oriol Junqueras o Joaquim Forn– fa massa temps que està injustament tancat a la presó on, m'imagino, deu enyorar família i amics i on, m'imagino, es deu ensorrar quan a la sala d'apel·lacions del Tribunal Suprem li tornen a dir que el mantindran entre reixes pel risc de reincidència delictiva que suposaria deixar-lo en llibertat. I m'imagino que Jordi Sánchez, com Jordi Cuixart, Oriol Junqueras i Joaquim Forn, només vol que s'acabi el malson i tot torni a la normalitat. I m'imagino que, com ells, Carles Puigdemont, Antoni Comín, Meritxell Serret, Lluís Puig, Clara Ponsatí o Anna Gabriel, també somien tornar a casa.

Sobre el paper són noms, però és bo recordar de tant en tant que, ideals al marge, parlem de persones. És el que va fer de manera magistral dissabte passat al programa *Preguntes Freqüents* de TV3 els fins ara company de mòdul de presó de Jordi Cuixart. Jesús Ruiz no va parlar de política perquè ni tan sols és independentista. Va parlar del seu amic, aquell per qui ara llueix un llaç groc reivindicant-ne la llibertat, i ho va fer d'una manera tan franca i sincera que de nou se'ns va remoure tot; per la injustícia que representa i perquè parlem de bones persones.

Tribuna

José Rodríguez. Periodista

Podríem ser imparables

Fer president en Jordi Sánchez no era un gir magistral per implementar la República i posar contra les cordes l'Estat. Ni tan sols era una manera d'aprofitar per mostrar les contradiccions de l'Estat al món. Era una proposta a la desesperada que feia Junts per Catalunya per intentar defensar una promesa electoral que sap que no pot complir. Per moltes demandes que faci un sector independentista, per molt que es faci una caça de bruixes a qui surti del guió intern, no implementarem ara la República perquè no en tenim força. No només no som suficients (que no ho som), ni tenim la cohesió interna com a societat per fer una ruptura democràtica, ni la posició internacional és forta i ni tenim la capacitat de resistir un estat no democràtic.

DURANT LA CAMPANYA, i jo assumeixo la meua part de responsabilitat, des de les tres candidatures independentistes ens vam abonar, unes més que altres, a cert discurs màgic. I aquest discurs continua sent defensat en segons quins editorials que parlen de maniobres magistrals, estratègies que, de fet, no existeixen. I men-

tre ens continuem mentint entre tots no podem fer res. S'acusa als que defensem una via més realista de la situació que no oferim una via d'acció concreta. Cert, però és que no existirà cap via d'acció si no ens parem un moment i analitzem què hem fet bé i malament.

RETORNAR A L'AUTONOMISME com l'hem conegut no és possible. Sabem que l'Estat ens combatrà per terra, mar i aire. Però estirar el xiclet d'una victòria a tocar o defensar una República inexistent i que no podem sostenir ni un cap de setmana no canviarà això i mentrestant no podem oferir cap resistència. Quan alguns diem que cal reprendre les institucions, quan gent com en Tardà o entitats com Òmnium s'entenen a eixamplar la base, quan persones

anònimes i no tan anònimes continuen treballant per aconseguir millor posició internacional, quan altres continuen treballant per mostrar les contradiccions de l'Estat, d'altres mantenen la flama al carrer tot i no fer desobediència, no estem oferint cap via estratègica. No estem oferint cap solució, però sí que estem fent l'únic treball que serveix com a base per a qualsevol de les estratègies que vulgui tenir l'independentisme, sigui la unilateral, o la de forçar un acord.

RESULTA MOLT ENCORATJADOR pensar que tot i que continuem perduts, sense reconèixer oficialment la situació fem tot això. Els de l'exili continuen fent mal a l'Estat, hi ha entitats, CDR i activistes que tenen clar com eixamplar la base i ho fan picant pedra, continuem mostrant les vergonyes de l'Estat i creant aliances i aprofitem el petit marge d'acció institucional dels municipis i del Parlament. Imaginem-nos tot això, si ho féssim després d'una anàlisi compartida de la realitat, sense barrallar-nos internament i després de fer la catarsi interna que ens cal. Podríem ser imparables.

“Sabem que l'Estat ens combatrà per terra, mar i aire”

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Ser català

■ Hi ha diferents maneres de ser català. Per naixement, per adopció, per herència o per desig de ser-ho. Tot aquell, sense importar el seu lloc d'origen, que s'ofèn quan s'insulta Catalunya i els catalans, que s'irrita quan pensa en els greuges imposats per l'Estat espanyol que poden conduir a l'extermini de la nostra cultura i llengua nacionals i que defensen les nostres constitucions segrestades amb unghes i dents, sense cap mena de dubte té guanyat el dret a la condició de català.

La nació catalana no és un subjecte tangible, però sí existent; només és reconeguda pels que ens en considerem part integral. Nàixer a Catalunya és una característica que ens permet ser ciutadans de Catalunya, però ser nacional català és una altra cosa. La nacionalitat catalana és un atribut flotant, i, com que no està

oficialment documentada, perquè no tenim un estat propi, ens l'atorguem voluntàriament. El que és fastigós és que alguns catalans es manifestin confabulats amb energúmens feixistes que insulten i menyspreen la nostra llengua i cultura i que tergiversen o neguen la nostra història. Qui oli mesura, els dits se n'unta.

JOAN BORONAT
Blanes (la Selva)

Llengua materna

■ Tenen raó els que diuen que aquesta denominació és equívoca. Cada cop més, els ciutadans dels diferents països parlen diverses llengües maternes, i això a Catalunya és més que evident. Ara bé, hi ha una realitat fora de tota discussió: a quin territori ha nascut cada llengua materna. A Catalunya, a banda del castellà, s'hi parlen gairebé totes les principals llengües del planeta, però només n'hi ha una

que ha nascut en territori català, i que, més tard, es va expandir als regnes musulmans de València i Mallorca.

Les consideracions polítiques han de tenir en compte això? Aquesta és la rel del debat que avui plantegen a Catalunya, i fora de Catalunya, alguns moviments i partits. Ha de prevaldre la maternitat per sobre de la territorialitat? Hi ha drets històrics territorials? Segons la Constitució, sí.

JORDI BASSAS I RIBALTA
Barcelona

Ja fa cinc mesos

■ Sí, ja fa cinc mesos que els nostres representants polítics i el nostre president o estan a la presó o exiliats per haver representat i tirat endavant el nostre mandat. Divendres hi va haver una concentració, i sí, hi van anar algunes persones, però jo em demano: on són els milers de persones que van defensar les urnes l'1 d'octubre? On són

tots els que es van enfrontar a la violència i la repressió? I, per favor, no em valen les excuses que estan ocupats, que tenen altres coses a fer o que estan cansats, això no s'acaba mai, o que no estem d'acord amb l'actuació del govern... Jo tampoc!

Primer, les persones que estan empresonades o a l'exili ho estan cada hora del dia de cada setmana i de cada mes, sense cap mena de pausa, i la seva vida, en certa manera, és a les nostres mans i no podem fallar-los. Segon, no seran els polítics els que ens trauran d'aquesta situació, serem nosaltres, el poble català, els que ho aconseguirem, sortint al carrer a defensar el nostre país. Els polítics no són res sense un poble que estigui al darrere. Sisplau, no defallim ara, els carrers són nostres no dels polítics i som nosaltres els que els hem de defensar. És un camí de llarga durada.

V. PIJUAN I L. COMAS
Barcelona

La frase del dia

“El sistema judicial espanyol està entossudit a actuar sota la bandera de la crueltat”

Joan Tardà, PORTAVEU D'ERC AL CONGRÉS

Tribuna

Fàtima Alemany. Periodista, 'coach' i educadora

L'amarg xarop de bastó

Són temps de recordar l'expressió “xarop de bastó”. Ve a ser com un remei apropiat quan ha fallat tota altra pedagogia per fer entendre a algú alguna cosa. Serà que fer entendre és en si mateix massa directiu i que podem oferir però no imposar. Al xarop de bastó, se li atribueixen els efectes de fer desistir d'un afany, que és no només un desig, sinó també una voluntat acompanyada d'accions per complir-la. Més tècnicament, si acudim al diccionari hi trobem la definició: “càstig, correcció forta”.

L'ADMINISTRADOR DEL XAROP DE BASTÓ mostra el seu fracàs en les arts del diàleg, la persuasió, la negociació i unes quantes habilitats més. El xarop de bastó implica la imposició d'un criteri quan l'altra part ja s'està sortint amb la seva i només queda fer-li mal per sotmetre'l, confondre'l, espantar-lo. L'administrador d'aquesta medicina mostra el seu enuig davant uns esdeveniments que no són del seu gust, vol ofegar la realitat i no deixar-ne rastre. És com si confongués la seva ceguera en el punt de vista general, en la veritat. I d'això n'ha fet un dret. Mai s'ha preocupat per conèixer més a fons opinions contràries. En la seva mentalitat, el seu món paral·lel és l'únic possible. Si és així, es pot entendre que el fantasma de la fractura social pugui fer forat, en el cas que existeixi una fractura avui. Potser seria just admetre que existia en mode letàrgic i que no la vèiem o no la volíem veure. Com si haguéssim deixat que l'altre visqués en el seu món, mentre jo vaig fent en el meu. Em pregunto: en la mentalitat de qui existeix fractura social?

SI ENS POSEM AL LLOC del que fa anar el bastó, ha de fer molta nosa veure com emergeix un moviment social tan ampli i transversal a favor de la creació d'una república, un estat propi per a Catalunya, amb aspiracions d'una societat més justa, culta i humanitària... allà on tu havies fet els ulls clucs, allà on no veies res de res. Si ens posem al lloc del que rep, pot arribar a

fer feredat pensar que no havies d'haver confós el que només semblava ignorància amb un menyspreu ben viu i actiu cap al teu país: Catalunya. Has tingut la sort de no haver imaginat com es pot viure en un país sense estimar-lo, sense valorar-lo, perquè és una experiència que mai has hagut de viure... però ara t'adones de les innombrables persones que potser sí que ho han fet, generacions de gent que ha viscut a Catalunya sense haver pogut o haver volgut mai fer un vincle afectiu amb la terra que trepitja. Una circumstància que es pot haver manifestat, entre altres coses, en la negativa a parlar la llengua catalana, després d'anys d'immersió. Em diran que tenen tot el dret de parlar la pròpia llengua d'origen... i tenen tota la raó. És una altra experiència que molts tampoc hem hagut de viure mai, però que intueixo que requereix una impermeabilitat francament difícil, a menys que, és clar, respongui a una opció presa, a una mena de militància. Hem estat ingenues de pensar que aquestes actituds eren innòcues. Feien el seu forat perquè feien la seva realitat paral·lela. La fractura és la coexistència de realitats paral·leles i el menysteniment de la que t'és aliena.

SI HI HA ALGUN TIPUS DE FRACTURA en la mentalitat de segons qui, una fractura que podria ser un instrument polític interessant, induït, un concepte que interessa ins-

“L'amabilitat és dolçament subversiva, fa trontollar falses seguretats sense deixar ferida”

tal·lar en algun racó del cervell, la millor interacció que podem oferir és l'antídot al xarop de bastó, una tisana d'efectes miraculosos, una barreja d'herbes. Si en voleu saber els noms hi trobareu amabilitat, bondat, empatia, concòrdia, humanitat... Feu la prova de tractar amablement els de l'altra banda i veureu què passa!

RECEPTA: APLIQUEU una mica d'amabilitat a les relacions amb la gent que té la síndrome de la bandera contrària i veureu què passa! Contribuireu a fer que la fractura continuï letàrgica fins a estar gairebé en mode fantasma, o si més no sereu l'excepció que confirma la regla en la mentalitat de l'altre. Sereu una incòmoda i recurrent pregunta que torna per dir: i si no fos veritat que...? Acabeu la frase amb el tòpic que vulgueu. El meravellós pot ser comprovar que, en aquestes circumstàncies, l'amabilitat és dolçament subversiva, fa trontollar falses seguretats sense deixar ferida.

PARLARIA TAMBÉ D'UN ALTRE INGREDIENT de la tisana, un pessic de bondat, un remei que tenim sempre a mà perquè el portem de fàbrica, però que sovint hem bandejat del nostre vocabulari –i qui sap si també de la pràctica–, potser per al·lèrgia al *bonisme*, o al moralisme. La bondat transforma, estova les terres eixarregades de les pròpies plantacions d'idees i conceptes. La bondat ens constitueix i ens pot servir com a llenguatge quan les paraules són punyals o han passat també a ser banderes.

UNA BANDERA ÉS SENYAL DE PERTINÈNCIA a una pàtria, un país, una gent, una cultura, una mentalitat, una saviesa... i quan una bandera n'exclou una altra passa a ser una ànsia de domini o la necessitat i el dret de la pròpia identitat. No va de febles o de forts perquè discutiríem sense acabar on hi ha més feblesa, si en l'ànsia de domini o en la defensa del dret a ser. Si és més eficaç el xarop de bastó o la tisana de l'amabilitat, que ho jutgi cadascú! I mentrestant deixem-nos d'ignorar l'un a l'altre.

De set en set

Adela Genís

Vergonya d'Europa

Quan el que fa nosa són els vells de les ONG que miren de salvar vides al gran cementiri en què s'ha convertit el

mar Mediterrani, és que Europa té un problema. Quan els guardacostes libis desapareixen a aquestes organitzacions i exigeixen que se'ls entreguin les persones rescatades (entre elles dones, nens i fins i tots nadons), Europa mira cap a una altra banda. Quan aquest mateix país –desballestat políticament des del 2011, amb la caiguda del règim de Muammar al-Gaddafi que molts estats europeus van aplaudir– rep 182 milions d'euros l'any passat (de la Unió

La Unió Europea paga a Líbia perquè retorni al seu país les persones rescatades al mar

Europea) perquè les persones que fugen de les guerres, de la fam i de la violència siguin retingudes en un país submergit en el caos i on els retinguts reben un tracte inhumà, és que Europa no té cor. Quan també s'han pagat milions d'euros a Turquia perquè eviti que des de les seves costes salpin embarcacions cap a terres gregues. Quan s'instal·la en alguns discursos mediàtics que aquestes associacions que miren de salvar vides són organitzacions mafioses que s'intenten lucrar amb els refugiats, a Europa s'escampa la mentida. Aquesta crisi va trucar a la porta del Vell Continent de manera inesperada i ha estat impossible consensuar una política conjunta i ordenada. Amb alguns països de la Unió Europea virant cap a l'extrema dreta i amb un inequívoc discurs xenòfob, Europa té un problema i dels grans. I segurament per a molts, no és un problema, és una vergonya.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Ajornada fins avui la resposta a Sánchez i Forn

Un dels magistrats va estar ahir ocupat amb el cas Nóos i això ha endarrerit la resolució

Casos de racisme sense denúncia

Segons l'informe anual de SOS Racisme, sis de cada deu casos no es denuncien

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Llarena precipita la inv...

ACCIÓ El jutge del Suprem cita demà els investigats per comunicar-los el processament i per avaluar si torna a empresonar Turull. **REACCIÓ** Torrent convoca per avui a la tarda el ple d'investidura del diputat de JxCat

Montse Oliva
MADRID

El president del Parlament, Roger Torrent, va reaccionar ahir al nou cop judicial assestat a la línia de flotació de la investidura, accelerant la convocatòria d'un ple per avui mateix a la tarda, per debatre i votar la candidatura de Jordi Turull a la presidència de la Generalitat. L'objectiu és que el diputat de JxCat comparegui l'endemà davant el Tribunal Suprem després d'haver obtingut el suport de la majoria independentista de la cambra catalana, sempre que la CUP finalment li doni el vistiplau. El cop d'efecte es va produir anit, després d'una jornada marcada per una decisió judicial que, *a priori*, semblava haver dinamitat els plans inicials de Torrent d'iniciar una tercera ronda per proposar nou candidat, amb la vista ja posada, això sí, en Turull, després que dimarts Jordi Sánchez aplanés el camí del seu company de JxCat anunciant que renunciava a les seves aspiracions presidencials i s'allunyava de la política.

A migdia, però, el magistrat Pablo Llarena ho capgirava tot avançant-se fins i tot al pronòstic que feia temps que havia anunciat l'executiu espanyol –que l'acte de processament arribaria a finals de març o primers d'abril– i citava per a demà, divendres, tots els investigats per comunicar-los la seva decisió i, a més a més, insistia sis diputats del Parla-

ment a sotmetre'ls a una vista que els pot portar directament a la presó. Tot plegat, doncs, rebentava els plans del president del Parlament anunciats a primera hora, d'engegar aquesta tercera ronda amb els grups parlamentaris amb la intenció de proposar la candidatura de Turull per als propers dies. La situació, però, exigia rapidesa, i Torrent va realitzar els contactes per telèfon per avaluar la viabilitat de convocar el ple per avui mateix.

Situació delicada

Al marge del terrabastall polític i les seves conseqüències parlamentàries que han accelerat la sessió d'investidura, la qüestió de fons és que la decisió d'ahir de Llarena no només posa entre l'espasa i la paret Turull, sinó també els dirigents catalans que tenen acta de diputat i que estan immersos en el procés judicial. És el cas de l'altre membre de JxCat, Josep Rull, i els de la llista d'ERC, Marta Rovira, Dolors Bassa, Carme Forcadell i Raül Romeva. Tots ells van rebre ahir la convocatòria per acudir al Suprem i tots ells estan en situació de llibertat sota fiança, si bé la secretària general dels republicans és l'única que no ha passat per la presó. Quatre dels citats demà, el 2 de novembre de l'any passat havien ingressat a diferents centres penitenciaris madrilenys per ordre de la jutgessa de l'Audiència Nacional Carmen Lamela, on es van estar un mes. En el

Les dates

2.11.17

És el dia que l'Audiència Nacional va ordenar l'ingrés a la presó dels vuit membres del govern català.

4.12.17

És el dia que Llarena va deixar en llibertat sota fiança Turull, Rull, Romeva, Mundó, Borràs i Bassa.

cas de Forcadell, l'estada va ser només d'unes hores, ja que Llarena –que és qui li havia pres declaració– va establir una fiança per poder-ne sortir.

Si bé era una possibilitat que s'accelerés la conclusió de les investigacions de la causa, no s'esperava que fos tan immediata, pel fet que el magis-

trat Llarena fa pocs dies havia declarat el procés causa complexa, i això implicava un ampliament del període temporal de la investigació fins a un màxim de divuit mesos; un termini que l'instructor no té per què esgotar.

És per això que la província d'ahir del magistrat del Tribunal Suprem

va provocar un daltabaix pel fet que va irrompre a l'escena catalana enmig de les negociacions dels grups perquè aquesta vegada es procurés que el tercer intent de convocar un ple se saldés amb una investidura efectiva. Tant és així que des de La Moncloa fins i tot semblaven resignats a la presidència de Turull, encara que només fos per un període curt –pendent d'un futur processament– mentre li advertien de les conseqüències de persistir en l'incompliment de la llei, adduint que l'espasa de Dàmocles de la presó penjava sobre ell. Anit, a banda de criticar la decisió de Torrent, afegia que el 155

es mantindrà fins que el nou govern no prengui possessió "de forma efectiva", insinuant que l'acte d'investidura pot quedar en no-res.

Ara, de fet, el candidat a la presidència de la Generalitat haurà de passar el tràngol de sotmetre's a una vista prevista a l'article 505 de la llei d'enjudiciament criminal, a partir de la qual Llarena haurà de decidir si revisa els termes de la llibertat provisional i, en el seu cas, si torna a establir presó preventiva. Per poder-la fixar ho haurien de demanar les parts i, de fet, els ultradretans de Vox ahir ja avançaven aquesta possibilitat, mentre que tampoc no es des-

L'APUNT

Retorn al pla A

Emili Bella

Sense ànim d'arregar ningú, tot el que no sigui aturar el país indefinidament és un *fail*. Tot el que no sigui plantar-se és permetre que continuïn la humiliació. Tot el que no sigui desobeir equival a deixar que els jutges espanyols trïin qui ha de presidir la Generalitat en el lloc dels vots dels catalans. La humiliació és passar del pla A al pla B, i ja som al C. Que marxïn els que puguin,

quedar-se no augura res de bo. La gent està esperant instruccions, vol defensar la República igual que va defensar l'1-O. Però si la instrucció no arriba, l'espontaneïtat ho pot desbordar tot. Això és el pla A, col·lapsar-ho tot fins al fons. No se'n pot dir hiperventilació, després d'haver proclamat una República. Se'n diu eixamplar la base de la dignitat.

estidura

El president del Parlament, Roger Torrent, ahir, després de la seva compareixença ■ JOSEP LOSADA

carta que ho sol·liciti el ministeri fiscal. En tot cas, algunes fonts indiquen que la situació d'Oriol Junqueras, Joaquim Forn, Jordi Sánchez i Jordi Cuixart —els quatre que, si no ho modifica avui la sala d'apel·lacions en el cas del conseller d'Interior, es mantenen a la presó— és un mal precedent per als que demà passaran pel despatx del jutge.

Ordres internacionals

L'acte de processament de la cúpula del procés —encapçalada per Carles Puigdemont i en què s'han investigat 28 persones— obligarà Llavrença a tornar a activar les euroordres i les peticions d'extradició per

als dirigents catalans a l'exili. El jutge havia aixecat les peticions de l'Audiència Nacional per evitar-se un revés internacional en plena investigació de la causa, pel fet que els països interpel·lats no s'acceptessin els delictes de rebel·lió i sedició. El cercle als diputats s'acabarà estrenyent més un cop el processament sigui ferm. I és que la llei d'enjudiciament criminal també preveu la possibilitat d'inhabilitar preventivament a càrrecs públics acusats de rebel·lió i que es troben en situació de presó preventiva. Fons jurídiques assenyalen que la decisió d'inhabilitar també afectaria els diputats exiliats. ■

El diputat Jordi Turull ahir a la cambra catalana abans de la reunió de Junts per Catalunya ■ ACN

Diputats al Suprem

CITA • El jutge notificarà la situació processal i l'habitual és que la condició dels investigats no empitjori, llevat de nous indicis **MÉS** • La petició d'inhabilitació encara trigaria mesos i, sense sentència, l'hauria d'aprovar la cambra catalana

Emma Ansola
BARCELONA

Sis investigats, tots ells diputats del Parlament i en llibertat sota fiança, han estat citats pel jutge instructor Pablo Llavrença. El futur que els espera, a aquests sis parlamentaris, a partir de divendres és motiu de preocupació a la cambra catalana pel risc de presó i inhabilitació, que podria comportar un gir en la seva situació processal si el magistrat decideix canviar-la. Però fins on pot actuar Llavrença divendres? Els pot ficar a la presó, els pot inhabilitar? El fet que tots sis investigats siguin diputats posa la cambra catalana en el focus de l'actuació judicial ja que la retirada dels drets i deures dels parlamentaris també està regulada pel reglament d'aquesta institució. La causa judicial, però, és prou complexa perquè els juristes consultats s'avinguin a detallar què pot passar divendres que ve.

Poden anar a la presó?

■ És habitual que quan es notifica als investigats la interlocutòria de processament es resolgui sobre la situació personal, i així ho recull la llei. El que ja no és usual és que la si-

tuació processal empitjori, llevat que el jutge disposi de nous indicis que no existien en el moment de ser citats com a investigats. Segons els lletrats consultats, el jutge hauria d'explicar molt bé els nous motius, però generalment qui arriba en llibertat continua en llibertat. En el cas que ens ocupa, els advocats consultats consideren que no és banal que els sis investigats citats siguin diputats d'un Parlament que no ha trencat amb aspiracions independentistes, per la qual cosa el jutge podria considerar que hi ha risc de reiteració delictiva i demanar presó preventiva.

Poden ser inhabilitats?

■ Segons l'article 384 bis de la llei d'enjudiciament criminal, la LECr, el jutge podria demanar la suspensió automàtica de càrrecs públics sempre que la interlocutòria de processament sigui ferma i estigui en presó preventiva. Perquè sigui ferma, s'han d'haver resolt els recursos que els investigats poden presentar contra les mesures dictades al mateix magistrat i a la sala d'apel·lacions. Els lletrats consultats calculen un termini d'uns dos mesos abans que la interlocutòria sigui ferma i es pugui demanar la suspensió. Un altre factor que s'ha

de tenir en compte és que aquest article s'aplica en casos d'investigats per terrorisme o "rebels", un terme que comporta diferents interpretacions jurídiques.

Qui els pot inhabilitar?

■ Un altre tema de debat és l'execució de la suspensió de càrrec públic en cas que el jutge ho sol·liciti i si aquesta decisió hauria de passar per la cambra catalana. Un cop més, hi ha el risc que el poder judicial acabi envaint el poder legislatiu. En aquest cas, l'article 25 del reglament del Parlament estableix que només en cas de sentència ferma es pot perdre la condició de diputat, i la suspensió de càrrec públic es podria executar en cas també que la interlocutòria de processament sigui ferma, però, a més, la suspensió hauria de ser aprovada per majoria absoluta en el ple del Parlament, la qual cosa comportaria la paradoxa que una majoria independentista hauria de suspendre sis dels seus diputats per haver iniciat un procés independentista en la legislatura anterior. En tot cas, la inhabilitació dependrà del fet que abans s'hagi dictat presó i s'hagin resolt els recursos contra aquesta mesura, i això no pot passar divendres per una qüestió de temps. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Diputats de la CUP, ahir al Parlament ■ JOSEP LOSADA

Ple d'urgència per intentar investir avui Jordi Turull

■ Torrent justifica la precipitació per les "ingerències" del Tribunal Suprem ■ La CUP no decidirà fins a la tarda el sentit del seu vot ■ El candidat promet treballar per la "llibertat" dels catalans

O.A.-Etxearte
BARCELONA

Intent d'investidura exprés. El president del Parlament va convocar ahir a la nit un ple per a les cinc d'aquesta tarda amb l'objectiu que Jordi Turull sigui investit president de la Generalitat. La citació imprevista del jutge Pablo Llarena per notificar demà a Turull i cinc diputats més de Junts per Catalunya i ERC el seu processament, amb tota probabilitat per rebel·lió i amb possibles mesures sobre la seva situació de llibertat, va precipitar la convocatòria, que els dos futurs socis de govern preveien que es fes la setmana vinent.

Després d'una tarda d'intensos contactes en què JxCat pressionava per la celebració d'urgència del ple, ERC va acceptar la convocatòria, amb la incertesa de la posició de la CUP. Els anticapitalistes decidiran avui *in extremis* el vot en un consell polític a les tres de la tarda. Un

portaveu del secretariat nacional, Lluç Salellas, va anunciar ahir que la decisió de convocar el ple havia estat "unilateral" per part de JxCat i ERC, sense "el beneplàcit ni el suport" de la CUP. Els cupaires exigeixen o bé el retorn al pla A, és a dir, investir Carles Puigdemont, o bé que les dues forces ofereixin mesures de construcció de la República. Entenen que no ha canviat res des de la darrera vegada que la militància es va pronunciar en contra de validar un president que no fos Puigdemont.

Per ser investit avui en primera votació, Turull necessita obtenir la majoria absoluta dels diputats. Tenint en compte que ni Carles Puigdemont ni Antoni Comín poden votar, i un cop tancat l'acord entre JxCat i ERC, tot quedava en mans de la CUP. Sumen 68 diputats clavats, el llindar de la majoria absoluta. "Un honor immens. Si el ple del Parlament em dona la seva con-

La frase

“Són els representants del poble els qui decidiran si Jordi Turull és o no el president?”

Roger Torrent
PRESIDENT DEL PARLAMENT

fiança, treballaré sense descans pel progrés i la protecció dels 7,5 milions de catalans, els seus drets, la seva llibertat”, va afirmar Turull des de Twitter. També va prometre “diàleg amb tothom i per a tothom.”

Tot es va accelerar al migdia, amb el moviment del Tribunal Suprem. Al matí, JxCat, ERC i la CUP es van tornar a reunir sense preveure que Llarena faria canviar tots els plans. Al llarg de la tarda, JxCat va empènyer els republicans a avançar la investidura amb l'objectiu que Turull, el tercer candidat proposat pels de Puigdemont, fos votat pel Parla-

Convocatòries de l'ANC

L'Assemblea Nacional Catalana (ANC) va convocar ahir diverses manifestacions per demà en defensa de la República i del govern legítim a les delegacions del govern espanyol a les quatre capitals de

demarcació. A Tarragona, Lleida i Girona serà a les vuit del vespre, mentre que a Barcelona, a les nou, en una marxa que seguirà el recorregut plaça de Catalunya, Casp i Roger de Llúria.

ment abans de la cita amb el jutge. En paral·lel, la CUP va anul·lar la conferència política que tenia al vespre per fixar la seva posició respecte al mandat i la investidura, amb el convenciment que fins aleshores no hi havia hagut avenços significatius en les converses amb JxCat i ERC per replantejar-se les abstencions dels seus quatre diputats. Els anticapitalistes van dedicar la tarda a “treballar per poder donar una resposta col·lectiva” a la nova situació.

Després de la renúncia primer de Puigdemont i després de Jordi Sánchez, a les files de JxCat no veien cap altra alternativa que la

convocatòria d'eleccions si ERC no s'avenia a la convocatòria exprés. Els republicans s'havien mantingut fins ara coherents amb la defensa de no forçar les costures de la legalitat estatutària.

La votació d'avui pot comportar conseqüències incertes sobre el mateix Turull i la resta de diputats investigats de JxCat i ERC, un perill que no es pot descartar que porti a alguna renúncia d'escó. L'absència d'algun diputat independentista, més enllà de la mateixa CUP, faria inviable la investidura.

Els contactes entre JxCat i ERC, amb Torrent al Parlament, es van suc-

ceir al llarg de la tarda, amb la presència inclosa d'advocats. Finalment, a quarts de nou de la nit, mentre el grup dels de Puigdemont estava reunit en una sala de la cambra i en videoconferència amb el president de la Generalitat, una delegació de negociadors de JxCat encapçalada per Elsa Artadi es va dirigir cap al despatx de Torrent, on hi havia també negociadors republicans, per precipitar la situació. Tot seguit, el president de la cambra va anunciar l'inici d'una ronda telefònica de contactes que va indignar l'oposició.

La líder de Ciutadans, Inés Arrimadas, li va respondre que és “una vergonya que continuïn degradant el Parlament”, que considera que els independentistes usen com el seu “escenari per al *show* del procés”. El primer secretari del PSC, Miquel Iceta, va insistir que és “contrari a preservar procediments i terminis” i defensa la preservació del “normal funcionament” de les institucions catalanes. I des del PP, Xavier García Albiol piulava a la nit que demanarà una junta de portaveus per intentar evitar la celebració del ple.

Poc després, Torrent va deplorar les “ingerències”, fent referència als pronunciaments judicials, que pateix el Parlament i va fixar l'hora del ple. “Són els diputats els que decidiran si Turull serà o no el president de la Generalitat”, va sentenciar en una compareixença institucional des del despatx d'audiències. Era una convocatòria feta amb menys marge temporal que la investidura exprés de Puigdemont després de les eleccions del 27-S, un diumenge a la tarda i fregant el termini legal per a la convocatòria de noves eleccions.

Turull va ser el primer diputat de JxCat a sortir del Parlament, mitja hora després de la reunió vespertina. Poc abans havien arribat a la cambra, camí del despatx de Torrent, pesos pesants dels republicans, com Josep Maria Jové o Miquel Martín Gomisans. Al matí, Torrent havia anunciat per a avui l'inici d'una nova ronda de consultes que s'esperava presencial, després que Jordi Sánchez li va comunicar per carta la seva renúncia. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Puigdemont defensa el dret a decidir en un tens debat

■ Alguns assistents a la conferència van increpar el president amb crits a favor de Tabarnia o en contra de l'escola catalana ■ Era el seu últim acte a Ginebra abans de marxar avui cap a Finlàndia

El president Puigdemont va celebrar ahir una conferència col·loqui sobre la independència de Catalunya a Ginebra ■ ACN

Redacció
BARCELONA

Tens debat el que es va viure ahir a la Maison de la Paix de l'Institut d'Estudis Internacionals i Desenvolupament de Ginebra en el que va ser l'últim acte de Carles Puigdemont a Suïssa. El president va defensar el dret a decidir dels catalans i va denunciar la falta d'implicació de les institucions europees en el cas català, però va ser interromput i escridassat diver-

ses vegades per alguns assistents contraris a la independència.

Prop de 500 persones van assistir a la conferència, que estava moderada per la periodista de la BBC, Imogen Foulkes. En el torn de preguntes, alguns dels participants van cridar a favor de Tabarnia, van dir que a l'escola catalana no s'aprèn el castellà i van descriure com a il·legal el referèndum, moment en què Puigdemont va respondre: "Està prohibit vo-

La frase

“No tinc cap por d'un referèndum. Per por de provocar divisions no podem parlar de temes delicats?”

Carles Puigdemont
PRESIDENT

tar? Està prohibit votar, d'acord! És per això que volem marxar i fer una república." Fins i tot la moderadora va haver de dema-

La data

22.03.17

Avui comença el viatge del president Puigdemont a Finlàndia, que s'allargarà fins dissabte.

nar tranquil·litat i va recordar que aquests "no són els tipus de debat" que volien promoure.

Tot i aquest malestar

evident, el president va tornar a instar l'Estat a dialogar per trobar un deslligador a la tessitura actual: "Podem posar-nos d'acord en com resoldre les grans diferències?", va preguntar Puigdemont, que va indicar, un cop més, que una de les sortides a aquest atzucac "no és la repressió, són les urnes. No tinc cap por d'un referèndum d'independència a Catalunya", va reiterar i va afegir-hi: "Per por de provocar divisions no podem

parlar de temes delicats amb la població? Hi ha temes tabú? La unitat d'Espanya és més important que l'exercici de la democràcia?". Segons la seva opinió, una "societat democràtica profunda" ha de poder tenir debats d'aquests tipus on es puguin "expressar de maneres diferents, i a vegades oposades", les opinions. El president va tornar a emfatitzar que la independència "no és l'única solució" al conflicte territorial a l'Estat espanyol, però va deixar clar que el govern de Rajoy no ha plantejat cap alternativa

Pel que fa a l'escola catalana va negar que no s'estudis castellà i va subratllar que l'últim informe PISA demostra les "habilitats lingüístiques" dels estudiants. "No comparteixo la idea de crear dos sistemes, no vull tractar de manera diferent els ciutadans que parlen castellà dels que parlen català", va matisar, tot remarquant que l'escola catalana és un "model d'èxit, no un problema".

Avui està previst que Puigdemont comenci un nou tour per un altre país europeu, en aquest cas a Finlàndia. A la tarda es reunirà al Parlament fins amb diputats per explicar-los la situació a Catalunya i divendres protagonitzarà una conferència a la Universitat d'Hèlsinki i després es reunirà amb els membres del *think tank* Nova Societat de Política Internacional de Finlàndia (NUPS), dirigit per l'exministre d'Afers Estrangers finlandès Pär Stenbäck. Dissabte acabarà la visita a Finlàndia amb una trobada amb membres de la societat civil del país escandinau. ■

Visita frustrada de Tabarnia a la Casa de la República

N. Segura
BRUSSEL·LES

L'expedició dels tabarnesos a la capital europea comença amb mal peu. La policia belga va identificar dimarts dos membres de Tabarnia que es van presentar com a agents de la Guàrdia Civil i que inten-

taven entrar a l'interior de la Casa de la República de Waterloo, segons fonts properes a la residència. Els agents els van obligar a treure's la disfressa i els van demanar que abandonessin la zona, fins on havien arribat en un cotxe de lloguer. El compte oficial de la plataforma a Twitter

Identificació dels homes disfressats de guàrdies civils a Waterloo ■ ACN

ja havia anunciat la seva arribada: "Està clar que on no poden arribar els nostres polítics arribem els tabarnesos." Feien tard, però. Puigdemont era a Ginebra, tal com tots els mitjans havien anunciat amb antelació. L'endemà de la visita dels falsos guàrdies civils, Interior denegava precisament l'excedència al mossos que protegia el president a Bèlgica. Amb tot, l'elecció de dates tampoc ha estat encertada per als pròxims actes dels tabarnesos, que hauran de competir mediàticament amb la cimera europea. ■

LA REPÚBLICA

És

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Una de les concentracions diàries de ciutadans, que reclamen la llibertat dels quatre presos polítics, a l'avinguda Roma de Barcelona ■ JUANMA RAMOS

El Suprem ajorna fins avui la resposta a Sánchez i Forn

■ Un dels tres magistrats de la sala va participar ahir en la vista d'Urdangarin i ha endarrerit la resolució ■ L'esperança que els deixin en llibertat és cada cop més minsa, tot i haver deixat l'escó

M. Piulachs
BARCELONA

Els exdiputats de JxCat Jordi Sánchez i Joaquim Forn hauran d'esperar fins avui, el tercer dia des de la seva compareixença, perquè la sala d'apel·lacions del Suprem respongui si accepta posar-los en llibertat provisional, com

demanen les seves defenses. La fiscalia va demanar que Sánchez segueixi en presó, tot i renunciar a la seva candidatura a president de la Generalitat, mentre que va demanar una fiança de 100.000 euros per a Forn, adduint "raons humanitàries". Tot indica, però, que els tres magistrats faran cas

a l'acusació popular del partit ultradretà Vox, i mantindrà tots dos empresonats, com vol el jutge instructor de la causa contra els independentistes. Així ho feia saber ahir la premsa espanyola als seus llocs web, avançant-se –tal com fa el govern espanyol del PP– a les resolucions dels jutges, en la causa contra els independentistes catalans.

Inicialment, la previsió era que el tribunal informés ahir de la seva decisió i més endavant redactés la resolució amb arguments jurídics. Un dels motius de l'endarreriment és que un dels tres magistrats que formen la sala d'apel·lacions, Miguel Colmenero –que és el ponent i qui ha de redactar la resposta a Forn– era ahir en un altre tribunal, en la vista sobre el cas Nóos i si Iñaki Urdangarin ha d'entrar en un penal a complir la condemna, que el fiscal vol augmentar de sis anys i tres mesos a deu anys de presó. Així, en

l'entorn jurídic es deia que Colmenero no havia pogut consensuar una resposta a Sánchez i Forn, juntament amb els seus col·legues de sala, Alberto Jorge Barreiro i Francisco Monterde.

Traslats amb angoixes

Precisament Monterde és el ponent que haurà de redactar la resolució de Sánchez, al qual la seva defensa, exercida pel penalista Jordi Pina, ja va demanar la seva recusació el febrer passat, que no va prosperar per extemporània, segons el Suprem. La defensa de l'expresident de l'ANC sosté que Monterde té prejudicis cap a la causa independentista perquè la conservadora Associació Professional de la Magistratura (AMP) de la qual és vicepresident ha fet piulades molt crítiques contra el procés. El tribunal va estimar que Monterde no era l'autor directe d'aquestes piulades i que la seva designació com a ponent en sales

d'apel·lacions del Suprem està decidida des de principi d'any.

D'altra banda, la dona de Joaquim Forn, Laura Masvidal, va explicar al programa *No ho sé* de RAC 1 que el seu marit porta "fatal" els trasllats de la presó d'Estremera al tribunal i que per aquest motiu va demanar no comparèixer aquest dimarts a la sala d'apel·lacions del Tribunal Suprem. "Els trasllats li han provocat trasbalsos molt importants. Cada vegada que tenia trasllat li agafava un pànic horrorós, marejos, claustrofòbia... patia moltíssim amb el calabós i les manilles", va confessar. Masvidal ha pogut parlar amb ell després de saber que la fiscalia demana la llibertat sota fiança de 100.000 euros i ha assegurat que Forn està content però "amb moltes precaucions". La defensa de Forn, exercida pels penalistes Cristóbal Martell i Daniel Pérez-Esqué, també van indicar que en

Les xifres

3

jutges del cas de Sánchez i de Forn són: A.J. Barrerero, F. Monterde i M. Colmenero.

11

magistrats i el president integren la sala segona penal del Suprem, i entre ells formen sales d'apel·lacions.

aquestes vistes no és tan comú que els investigats intervinguin, i que els seus lletrats fan una exposició més tècnica de motius jurídics per demanar la seva llibertat.

En una altra entrevista, a *El Món de RAC 1*, Masvidal no va descartar que Joaquim Forn torni a la política perquè "la vida dona moltes sorpreses" però també va afegir que li "estranyaria" que es presentés a l'alcaldia de Barcelona, decisió a la qual ja va renunciar en una carta dirigida als militants del PDeCAT. "Em fa la sensació que ell ha saltat aquesta etapa", va concloure.

Masvidal va explicar el motiu pel qual Forn havia demanat no ser traslladat de la presó d'Estremera al Suprem, tot i que per qüestions burocràtiques al final no es va estalviar el trasllat i tampoc va poder comparèixer davant la sala d'apel·lacions. La seva esposa espera que es rebaixi la fiança que sol·licita la fiscalia de 100.000 euros i va assegurar que es podrà fer front al pagament a través de la caixa de solidaritat. Interrogat pel futur polític de Forn, la seva esposa va assegurar que "ara el seu futur és un mur" i el primer de tot és que el conseller d'Interior pugui sortir en llibertat provisional del penal.

Ahir al vespre, fonts jurídiques consultades van ser molt pessimistes sobre aquesta petició de llibertat, que dimarts es veia coll a vall, quan el fiscal va demanar una fiança, tot aclarint que era i una ordre del fiscal general de l'Estat de demanar-la, ja que considerava que no hi havia perill de reiteració delictiva en Forn perquè el gener passat va deixar la seva acta de diputat. ■

LA REPÚBLICA

Serà

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El sí de Paluzie a l'ANC obre la pugna per la vicepresidència

■ L'economista accepta presidir l'entitat i vol que el comitè permanent funcioni com una direcció col·legiada ■ La seva elecció, previsiblement plàcida, traslladarà la disputa a la tria del vicepresident

Xavier Miró
BARCELONA

Elisenda Paluzie ha decidit acceptar la presidència de l'Assemblea Nacional Catalana (ANC) després que els tres candidats que s'hi havien presentat li han obert la porta reconeixent-li tota la legitimitat pel resultat aclaparador. La voluntat de Paluzie de compartir la direcció i la projecció pública de l'entitat en moments difícils trasllada ara la disputa electoral d'aquest dissabte a la resta de càrrecs, sobretot la vicepresidència.

De moment, Joan Canadell, del Centre Català de Negocis (CCN), té el vis-

tiplau d'un altre dels candidats que aspiraven a la presidència perquè creu que li correspon com a segon secretari nacional més votat.

Per la seva banda, el tercer candidat amb més vots, el president del Cíem, David Minoves, ja ha confirmat que presentarà la seva candidatura a vicepresident i defensa que les bases de l'ANC han triat la renovació de persones tant en la votació dels candidats nacionals directes com en la dels territorials.

En aquest sentit, Minoves sosté que la victòria molt clara de Paluzie, sense haver-se presentat per liderar l'organització, de-

David Minoves i Adrià Alsina, a cada extrem de la imatge, presentaven candidatura a l'ANC en un dels actes electorals, a Girona ■ EL PUNT AVUI

mostra la voluntat majoritària de canvi expressada pels socis. Però, a més, hi afegeix que ell i el candidat del CCN David Fernández han rebut més suport presentant un projecte de "refundació" que el cap de premsa de l'entitat, Adrià Alsina, considerat continuista per haver format part de l'equip de Jordi Sánchez.

Direcció de 13 membres

Elisenda Paluzie, conscient que l'elecció del vicepresident, el secretari i el tresorer—com la seva—és a les mans dels 77 secretaris que constituïran la sessió plenària aquest dissabte, deixa clar que la direcció ha de ser compartida.

L'economista proposarà que els tretze membres del comitè permanent—els quatre càrrecs orgànics i els responsables de les comissions que triaran la setmana entrant cada àrea—comparteixin amb ella no només la presa de decisions, sinó també la projecció pública en una direcció col·legiada. ■

20 ANYS PORTANT AIGUA AL TEU MUNICIPI

Gràcies per confiar en nosaltres!

Aigües d'Osona aportem cabals complementaris als recursos d'aigua de 30 municipis d'Osona, sempre amb l'objectiu prioritari de millorar constantment la qualitat i la quantitat de l'aigua que arriba a més de 100.000 habitants.

www.aiguesosona.cat

Consell Comarcal d'Osona

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La Moncloa avisa que la presó és una espasa de Dàmocles

■ El govern espanyol recorda que un president pendent de la justícia estaria molt limitat i podria enfrontar-se a un mandat efímer ■ Santamaría presumeix d'haver “debilitat” l'independentisme

Montse Oliva
MADRID

L'executiu espanyol veia difícil poder impedir una hipotètica investidura de Jordi Turull si obtenia l'aval del Parlament. I, de fet, fiaven la mesura dels seus passos al capdavant de la presidència de la Generalitat al fet que ell mateix fos conscient que “traspasar qualsevol ratlla de la legalitat” té unes conseqüències que ja havia pogut comprovar: l'emprisonament. Fonts de La Moncloa recordaven ahir que Turull ha passat per la presó provisional i això és una “espasa de Dàmocles” que penjaria sobre un mandat que, en tot cas, no només albiraven molt “limitat” de moviments, sinó també força efímer, pel fet que és un dels investigats en la causa oberta arran de l'1-O i la DUI. Sigui com sigui, l'entorn de Mariano Rajoy alertava que a partir d'ara, i un cop el Parlament el ratifiqués, es mantindrien “vigilants”.

Tot això ho asseguraven a primera hora del matí després d'escoltar el president del Parlament, Roger Torrent, i abans del darrer pas que va fer ahir el jutge del Tribunal Suprem Pablo Llarena citant Turull i els altres cinc diputats investigats que es-

El president espanyol, Mariano Rajoy, ahir en arribar al Congrés dels Diputats ■ EFE

tan en llibertat provisional i que, de fet, capgirava tots els plans inicials que al matí havia fet Torrent en anunciar l'inici dels contactes per a una investidura definitiva, després dels intents fallits de Carles Puigdemont i Jordi Sánchez. Tant és així, que La Moncloa, donant per fet que la candidatura de Turull sí que podria superar els entrebancs, instava a fixar-se en qui pogués ser nomenat com a vicepresident –que correspondria a

ERC– atès que la situació judicial de Turull podria conduir-lo a una futura inhabilitació o, si més no, a una sentència condemnatòria que l'obligués a deixar la presidència. Suggerien, doncs, que en aquest període d'interinatge es podria obrir una pugna important entre els socis de govern. Fonts de l'executiu espanyol procuraven emfasitzar les febleses de l'acord entre JxCat i ERC incidint que les dificultats que ara tenen per

entendre's es poden aguditzar en un futur.

En tot cas, per La Moncloa, la part positiva de tot plegat és que amb l'intent d'investidura de Turull –i davant la possibilitat que fracassés si la posició de la CUP era continuar vetant-lo o que les renúncies de Carles Puigdemont i Toni Comín no es fessin efectives– el fet de celebrar-se el ple i la votació posaria en marxa el calendari electoral per poder repetir els comicis.

La situació catalana va tornar a ser molt present en la sessió de control d'ahir al Congrés. I, de fet, va servir per posar en evidència la dura pugna electoral que mantenen el PP i Cs. Així, davant les exigències d'Albert Rivera perquè ja sigui Mariano Rajoy o Cristóbal Montoro assumissin responsabilitats per haver “mentit” en assegurar que no s'havia gastat ni un euro públic per a l'1-O, la vicepresidenta, Soraya Sáenz de Santa-

maría, li retreia els constants canvis de criteri de Cs. “El govern espanyol treballa per debilitar l'independentisme i per fer fort el constitucionalisme. Mantenim la coherència i no ens sumem a qualsevol conjuntura”, reblava, visiblement enutjada.

Poc abans, el president espanyol també s'havia enfrontat amb el coordinador del PDeCAT, Jordi Xuclà, després que aquest li hagués retret l'ascens del coronel que va dirigir el dispositiu de l'1-O, Diego Pérez de los Cobos, pel fet que es considera un “insult” als que van condem-

Les frases

“Jo els recomanaria que mirassin cap endavant i possessin un candidat net”

Mariano Rajoy
PRESIDENT DE L'EXECUTIU ESPANYOL

“El govern espanyol treballa per debilitar l'independentisme”

Soraya S. de Santamaría
VIC. DEL GOVERN ESPANYOL

nar la violència d'aquella jornada. El president espanyol, després d'incidir que la Guàrdia Civil aquell dia va complir la seva “obligació”, recomanava als partits independentistes que mirin cap endavant i “busquin un candidat net que compleixi la llei”. Finalment, el republicà Gabriel Rufián va arribar a demanar la dimissió del ministre de l'Interior per haver “mentit” en negar l'activitat a Twitter del tinent coronel Daniel Baena. ■

La jutgessa ordena detenir una regidora de la CUP de Reus

Redacció
REUS

La magistrada del jutjat número 2 de Reus va ordenar ahir la detenció de la regidora de la CUP de Reus Mariona Quadrada, investigada per un presumpte delictes d'incitació a l'odi contra la policia es-

panyola, perquè es presentava a declarar. L'ordre es va donar després que Quadrada no hagi comparegut en cap de les tres ocasions prèvies en què se l'havia citat a declarar. L'última va ser aquest dimarts, quan Quadrada no es va personar a les dependències judicials en “no re-

Mariona Quadrada, número 4 per la CUP-PA al consistori de Reus ■ EL PUNT

conèixer la justícia espanyola”.

La instrucció judicial parteix d'una denúncia interposada pel Cuerpo Nacional de Policía per les protestes ciutadanes que es van fer davant de l'hotel Gaudí de Reus, on s'allotjaven un centenar d'agents antiavalots desplaçats a Catalunya per impedir el referèndum de l'1-O. Els altres dos regidors de la CUP investigats en la causa, Marta Llorens i Oriol Ciurana, van comparèixer al desembre, un cop detinguts per no haver-se presentat a dues citacions. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Presentació d'En Pau de Pau, amb representants de diversos col·lectius de la societat civil, l'octubre passat ■ JOSEP LOSADA

La Guàrdia Civil decep Llarena

CDR • El jutge del Suprem havia demanat un informe sobre l'organització dels comitès de defensa de la República i li entreguen un recull de notícies i piulades
NOMS • Identifiquen 22 persones només pel fet d'haver impulsat En Pau de Pau

Mayte Piulachs
BARCELONA

Es agents de la unitat de la policia judicial de la 7a zona de la Guàrdia Civil de la comanda de Catalunya estan esgotats de tant informe criminalitzador. La mostra més evident és la resposta que han donat a l'encàrrec, del gener passat, del magistrat del Tribunal Suprem que instrueix la causa contra els independentistes catalans, en què va sol·licitar-los qui dirigia els CDR (comitès de defenses de la República). En concret, el jutge Pablo Llarena els demanava un informe de la "convocatòria, les sol·licituds i les autoritzacions administratives" que van fer possible les reunions dels CDR a Sabadell, el 14 d'octubre; Igualada, el 21 d'octubre, i Manlleu, el 4 de novembre passats. Volia els acords d'aquestes reunions supramunicipals.

La resposta, ara entregada, és un informe, de 101 planes, farcit de retalls de premsa de distints mitjans de comunicació i captures de pantalla de piulades dels CDR i d'alguns dels seus portaveus efimers. De caps de turc, en aquest cas (en l'informe anterior era l'empresari Jaume Roures) hi ha vint-i-dues persones, procedents de col·lectius dife-

rents de la rica xarxa associativa catalana, als quals penja el cartell de "responsables" del moviment transversal i ciutadà dels CDR només pel fet d'haver participat en la creació i presentació de la plataforma En Pau de Pau, el 18 d'octubre passat. El seu objectiu, fent tallers pràctics arreu del país després del terror de l'1-O, és que la mobilització ciutadana "es mantingui en clau pacífica i no-violenta", aclaria Jordi Arma-

Recull la imatge d'uns nens en un tall de carretera, que va ser un 'fake' a les xarxes

dans, de FundiPau, davant la notícia que els titllava de *cabecillas de los comités cubanos de Cataluña*.

Així, amb aquest rigor, les conclusions de la Guàrdia Civil segur que han decebut el jutge Llarena. La unitat judicial indica que els CDR es van crear el juliol del 2017, primer com a comitès de defensa del referèndum i després de l'1 d'octubre, de la República, i que ja són uns 280. Amb el seu enginy criminalitzador asseguren que els CDR "tenen connexió amb les anotacions de Josep Maria Jové", ex-secretari

general d'Economia, del novembre del 2016, quan atribueix a la llavors diputada de la CUP Anna Gabriel el "Mai renunciarem a l'estratègia de la desobediència", afirmació del *pedigrí cupaire*. La Guàrdia Civil no interpreta que els CDR siguin la resposta ciutadana que se sent republicana i també la que denuncia la repressió de drets.

A més, la Guàrdia Civil s'empassa o vol fer empassar una *fake* notícia al jutge Llarena, i inclou la imatge d'uns nens petits que surten en una tallada de vies, i criminalitzen els pares per tenir-los davant de tot, quan no eren pas en perill. I, per concloure, fan la llista dels suposats caps d'aquesta desobediència pacífica, que ha traspasat fronteres, només posant els noms (i entre parèntesis l'entitat d'on provenen o professió) pel simple fet d'haver estat a la presentació d'En Pau de Pau. Per això surt el nom de la filòsofa Marina Garcés, de pensament crític però més propra als comuns que als independentistes; de l'exdiputat de la CUP i periodista David Fernández; de Rubén Wagensberg, diputat d'ERC i portaveu de Casa Nostra-Casa Vostra... I així fins a 22 noms. Bé, el del "representat" d'Estibadors Portuaris de Barcelona i el del de la Intersindical-CSC, ni els anoten. ■

XTAC
XARXA DE TEATRES
D'ATENEUS
DE CATALUNYA

AGENDA D'ESPECTACLES

DIVENDRES 23 DE MARÇ

TEATRE 21.00h - *Divines seduccions*
Amics de les Arts i Joventuts Musicals
www.amicsdelesarts-jimm.cat
Carrer del Teatre, 2
Terrassa

DISSABTE 24 DE MARÇ

MÚSICA 19.30h - *Jazz Class Concert: Gili-Romani*
Hot Jazz Cats
Centre Moral i Instructiu de Gràcia
www.elcentregracia.cat
Carrer de Ros de Olano, 9
Barcelona

MÚSICA 20.30h - *Concert de Joan Prat i la banda*
i Núria Graham
El Casino de Calaf
www.casinodecalaf.cat
Avinguda de la Pau, 30
Calaf

TEATRE 20.30h - *Puig i Cadafalch, un croquis*
Federació d'Ateneus de Catalunya i Teatre Obligatori
Casal Societat La Principal
www.teatrecasal.com
Rambla Nostra Senyora, 35
Vilafranca del Penedès

DIUMENGE 25 DE MARÇ

TEATRE 18.00h - *El Parany*
Gia Claror de Posta
Centre Catòlic de Sants
www.ccsants.cat
Carrer Antoni de Capmany, 72-76
Barcelona

TEATRE 19.00h - *Puig i Cadafalch, un croquis*
Federació d'Ateneus de Catalunya i Teatre Obligatori
Germandat de Sant Isidre i Santa Llúcia
salasantallucia.bictactiquet.com
Raval de Robuster, 34
Reus

**MÉS ESPECTACLES I
VENDA D'ENTRADES:**
www.xtac.ateneus.cat

Federació d'Ateneus
de Catalunya